

Sygn. akt IV P 162/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie Wydział IV Pracy

w składzie:

<i>Przewodniczący:</i>	<i><u>SSR Agnieszka Czyczerska</u></i>
<i>Protokolant:</i>	<i>Magdalena Weryńska</i>

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2013 r. w Lubinie

na rozprawie sprawy

z powództwa A. S.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w P.

o zapłatę odprawy pieniężnej

I. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w P. na rzecz powódki A. S. kwotę 11.130,00zł brutto (jedenaście tysięcy sto trzydzieści złotych, 00/100) tytułem odprawy pieniężnej wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 maja 2012r. do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2400zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie,

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Lubinie) kwotę 557zł tytułem opłaty sądowej, od uiszczenia której powódka była zwolniona.

UZASADNIENIE

Powódka A. S. wniosła przeciwko stronie pozwanej (...) Spółka z o.o. w L. pozew o zapłatę kwoty 11.300,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia ustania stosunku pracy tytułem odprawy pieniężnej w związku z likwidacją stanowiska pracy.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że pozwany rozwiązał z nią umowę o pracę z powodu likwidacji stanowiska pracy, na którym powódka była zatrudniona. Pomimo wskazania w wypowiedzeniu jako powodów wypowiedzenia przyczyn określonych w ustawie o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, pozwany nie naliczył i nie wypłacił powódce odprawy. Pomiędzy powódką, a pozwanym toczyło się przed tut. Sądem postępowanie prowadzone pod sygn. akt IVP 50/12 o niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy, zakończone zawarciem ugody i wypłatą powódce odszkodowania.

Strona pozwana nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie.

W odpowiedzi na pozew zarzuciła, że rozwiązała z powódką umowę o pracę podając jako przyczynę likwidację stanowiska pracy, na którym pracowała powódka. W trakcie sprawy toczącej się przed tutejszym sądem, biorąc pod uwagę argumenty przytoczone przez powódkę, strony zawarły ugodę sądową, na mocy której pozwana wypłaciła powódce odszkodowanie w wysokości 3- miesięcznego wynagrodzenia za pracę. Wyrażając zgodę na treść ugody pozwana uznała, że przyczyny podane w piśmie rozwiązującym umowę o pracę okazały się nieprawdziwe, a powódka zgodziła się na powyższe. Skoro, zgodnie z zarzutem powódki, strona pozwana zgodziła się, że podana w piśmie rozwiązującym umowę o pracę przyczyna jest nieprawdziwa, to nie zachodzą określone w ustawie przesłanki do domagania się przez powódkę wypłaty odprawy. Strona pozwana, na poparcie swoich twierdzeń, powołała wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03.10.2005r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka była zatrudniona u strony pozwanej od 2002r., ostatnio na stanowisku specjalisty ds. Administracyjno – Pracowniczych w (...)P..

Pismem z dnia 23.01.2012r. pracodawca wypowiedział powódce umowę o pracę z zachowaniem 3- miesięcznego okresu wypowiedzenia podając jako przyczynę redukcję etatu – jednego stanowiska Specjalisty ds. Administracyjno – Pracowniczych w Oddziale (...) P..

Strona pozwana wydała powódce świadectwo pracy, w którym wskazano, że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło z przyczyn nie dotyczących pracownika.

Powódka odwołała od wypowiedzenia umowy o pracę się do tut. Sądu – sygn. akt IVP 50/12. Powódka twierdziła w pozwie, że likwidacja jej stanowiska pracy była pozorna, zaś strona pozwana w odpowiedzi na pozew zarzucała, że przyczyna wskazana w wypowiedzeniu umowy jest prawdziwa.

Na rozprawie w dniu 19.03.2012r. strony zawarły ugodę sądową, w której ustaliły, że strona pozwana zapłaci powódce kwotę 11.300 zł tytułem odszkodowania.

Wynagrodzenie powódki liczone jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy wynosiło 3.710,00 zł brutto.

Dowód: akta osobowe powódki

Akta tut. Sądu, sygn. IVP 50/12

Zaświadczenie z dnia 01.08.2013r., k. 33

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie bezsporne było zawarcie w postępowaniu sądowym toczącym się na skutek odwołania powódki od wypowiedzenia umowy o pracę pomiędzy stronami ugody sądowej, mocą której strona pozwana zobowiązała się zapłacić na rzecz powódki odszkodowanie. Strony niniejszego sporu z faktu tego wywodziły jednak inne skutki w zakresie ustalenia prawa powódki do żądania odprawy z tytułu rozwiązania umowy z przyczyn nie dotyczących pracownika.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, sam fakt zasądzenia na rzecz pracownika odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę, nie podważa zasadności wypłaty pracownikowi spornej w niniejszej sprawie odprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03.10.2005r., sygn. Akt III PK 82/05). Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wskazanego orzeczenia wskazał między innymi, że „(...)Mimo zasądzenia na rzecz pracownika

odszkodowania, odprawa nie staje się świadczeniem nienależnym wówczas, gdy istniała przyczyna z art. 1 ustawy o zwolnieniach grupowych, a odszkodowanie zasądzono ze względu na inne wadliwości wypowiedzenia.”

Ocena wypłaconej pracownikowi odprawy – w kontekście nienależności świadczenia, uzależniona jest zatem to od tego, czy w postępowaniu sądowym podważona została prawdziwość wskazywanej przez pracodawcę przyczyny niedotyczącej pracownika.

W realiach rozpoznawanej sprawy, w związku z zawarciem przez strony ugody sądowej, przyczyna wskazana w piśmie rozwiązującym z powódką umowę o pracę nie była przez Sąd weryfikowana. Strony doszły do porozumienia i uzgodniły, że powódce zostanie wypłacone odszkodowanie. Motywy stron, które zdecydowały o takim sposobie zakończenia sporu, mogły być różne i wbrew zarzutom strony pozwanej – niekoniecznie musiały być związane z przyznaniem racji w sporze stronie przeciwnej. Jednocześnie strony nie zdecydowały o zmianie sposobu rozwiązania z powódką umowy o pracę. Aktualne pozostaje zatem wypowiedzenie umowy o pracę złożone powódce i świadectwo pracy wydane na jego podstawie. Z dokumentów tych wynika natomiast, że rozwiązanie z powódką umowy o pracę nastąpiło z przyczyn nie dotyczących pracownika. Te przyczyny są natomiast podstawą do żądania przez powódkę odprawy z art. 8 Ustawy z dnia 03.10.2005r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracownika.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. 8 wskazanej Ustawy, zasądził na rzecz powódki odprawę w wysokości 3 miesięcznego wynagrodzenia za pracę, zgodnie z zaświadczeniem przedłożonym przez stronę pozwaną.

Powództwo dalej idące podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania znajduje oparcie w art. 98 k.p.c.